



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka ve věci

žalobce: **MAGION system, a.s.**
sídlem Jiráskova 1252, 755 01 Vsetín
zastoupené advokátem JUDr. Jiřím Harnachem
sídlem Moravské náměstí 754/13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

za účasti: **Masarykova univerzita**
sídlem Žerotínovo nám. 617/9, Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 20. 7. 2023, sp. zn. ÚOHS-R0060/2023/VZ, č. j. ÚOHS-26818/2023/162

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 20. 7. 2023, sp. zn. ÚOHS-R0060/2023/VZ, č. j. ÚOHS-26818/2023/162 (dále jen „napadené rozhodnutí“), předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „předseda“) zamítl rozklad navrhovatele (žalobce) proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „žalovaný“ nebo „Úřad“) ze dne 24. 4. 2023, č. j. ÚOHS-15367/2023/500 (dále jen „rozhodnutí úřadu“), vydanému ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0105/2023/VZ, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (osoby zúčastněné na řízení), Masarykovy univerzity, IČO 00216224 (dále též „MU“ či „zadavatel“).
2. Zadavatel zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „ZZVZ“) dne 29. 4. 2021 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení „*Otevřený informační systém pro Masarykovu univerzitu*“ zadávací řízení se soutěžním dialogem (dále jen „ŘSSD“), přičemž oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 3. 5. 2021 pod ev. č. Z2019-004453, ve znění pozdějších oprav a v Úředním věstníku Evropské unie dne 4. 5. 2021 pod ev. č. 2021/S 086-222638, ve znění pozdějších oprav k uveřejnění (dále jen „zadávací řízení“ či „veřejná zakázka“).
3. V rámci zadávacího řízení obdržel zadavatel žádost o účast mj. od žalobce, který ve správním řízení vystupoval jako navrhovatel. Zadavatel dne 30. 12. 2022 odeslal rozhodnutí o vyloučení žalobce z účasti v zadávacím řízení (dále jen „rozhodnutí o vyloučení“). Žalobce dne 16. 1. 2023 podal proti rozhodnutí o vyloučení námitky a současně též proti volbě druhu zadávacího řízení (dále jen „námitky“). Dne 31. 1. 2023 bylo žalobci doručeno rozhodnutí zadavatele o námitkách (dále jen „rozhodnutí o námitkách“), kterým zadavatel námitky žalobce odmítl. Vzhledem k tomu, že žalobce nesouhlasil s vypořádáním svých námitek, podal dne 10. 2. 2023 k žalovanému jakožto orgánu příslušnému návrh podle § 248 ZZVZ.
4. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dnem 10. 2. 2023, kdy žalovaný obdržel prostřednictvím datové schránky dva návrhy. První návrh směřoval proti rozhodnutí o vyloučení a je předmětem správního řízení, jenž Úřad vede pod sp. zn. ÚOHS-S0105/2023/VZ a o kterém bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím (dále jen „řízení 105“). Žalobce nesouhlasil s formulací důvodů pro vyloučení. Druhý návrh směřoval proti volbě druhu zadávacího řízení a bylo na základě něj zahájeno samostatné správní řízení, které Úřad vede pod sp. zn. ÚOHSS0106/2023/VZ (dále také jako „řízení 106“).

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

5. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil. Žalobce popisuje jednotlivá řízení, proti kterým bude brojit či již brojí samostatnou žalobou.

Vada nezastavení řízení do rozhodnutí předběžné otázky

6. Napadené rozhodnutí je vadné pro rozpor s rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ohledně přerušování řízení v případě, že u stejného správního orgánu běží jiné řízení o předběžné otázce. Žalobce inicioval dvě samostatná řízení – řízení 105, zda byl žalobce z ŘSSD vyloučen v souladu se ZZVZ a řízení 106 o zákonnosti zahájení a vedení ŘSSD. Jelikož předměty řízení souvisely, žalobce součástí návrhu na zahájení řízení 106 učinil i procesní návrh na přerušení tohoto řízení, než bude rozhodnuto v řízení 105.

7. V rozhodnutí o vyloučení zadavatel sám argumentuje proti ŘSSD a tvrdí, že řešení vytvořené na míru žalobcem mu nebude vyhovovat a preferuje řešení založené na již existujících produktech. Pokud by rozhodnutí o vyloučení bylo zrušeno, byly by zrušeny i výroky zadavatele zpochybňující zákonnost volby a vedení ŘSSD. Vyhováním návrhu žalobce v řízení 105 by zadavatel obdržel pokyn akceptovat řešení žalobce a v zadávacím řízení akceptovat řešení, která budou teprve vyvinuta. Tím by se předmět řízení 106 stal bezpředmětným.
8. Se žalobcem se žalovaný v usnesení ze dne 12. 4. 2023 sp. zn. ÚOHS-V0053/2023/PV, č. j. ÚOHS-13956/2023/511 (dále jen „usnesení“) neztotožnil. Sám žalovaný konstatoval, že posouzení zákonnosti ŘSSD představuje předběžnou otázku k posouzení zákonnosti rozhodnutí o vyloučení z takového ŘSSD. Pokud by žalovaný zrušil zadávací řízení v řízení 106, tak řízení 105 bude zastaveno pro bezpředmětnost. To představuje ohrožení procesního postavení žalobce – pokud v řízení 105 bude žalobce vyloučen z ŘSSD, pak ztrácí aktivní legitimaci napadat zadávací podmínky ŘSSD. Po obnovení řízení 106 (po zrušení usnesení o zastavení řízení 106 pro opožděnost) žalobce dne 23. 6. 2023 požádal o přerušení řízení 105, protože jak sám žalovaný uvedl, řízení 106 má charakter řízení o předběžné otázce vůči řízení 105. Pokud by v řízení 106 dospěl k závěru, že vedení ŘSSD je nezákonné, došlo by ke zrušení zadávacího řízení, a tím i všech navazujících úkonů zadavatele, včetně rozhodnutí o vyloučení. Bylo by protismyslné, pokud žalovaný v řízení 105 potvrdil správnost a zákonnost rozhodnutí o vyloučení a následně by jej v řízení 106 o předběžné otázce fakticky zrušil, neboť by zrušil celé zadávací řízení.
9. Předseda žalovaného návrhu na přerušení řízení 105 nevyhověl usnesením ze dne 12. 7. 2023 sp. zn. ÚOHS-R0060/2023/VZ, č.j. ÚOHS-25622/2023/162 (dále „usnesení předsedy“). Pokud žalovaný nezastavil řízení 105 a nevyčkal posouzení předběžné otázky v řízení 106, postupoval v rozporu s rozsudkem NSS ze dne 30. 4. 2019 č. j. 5 As 302/2017-42. Napadené rozhodnutí trpí procesní vadou, neboť žalovaný nevyčkal na rozhodnutí, které v jiném svém rozhodnutí (viz usnesení) označil za předběžnou otázku. To je důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.

K dalším vadám napadeného rozhodnutí

10. Žalovaný se odklonil od své rozhodovací praxe a od základních interpretačních principů správních soudů. Byl porušen základní princip, že zadavatel může přistoupit k vyloučení dodavatele pouze pokud má prokázáno, že jsou splněny důvody vyloučení. Žalobce efektivně zpochybnil všechny důvody vyloučení.

Neoprávněná výtká absence řešení pro mobilní zařízení

11. Zadavatel vyloučil žalobce, neboť v jeho řešení údajně chybí řešení pro mobilní zařízení. Žalobce ve správním řízení doložil, že v rámci ŘSSD nebyla položena žádná otázka na klienty pro mobilní zařízení. Pokud žalobce nebyl zadavatelem dotázán na konkrétní funkcionalitu, pak je logické, že o ní nereferoval. Žalobce nemůže být vyloučen pro neexistenci dané funkcionality. Sám zadavatel přiznává, že neví, zda jí žalobce disponuje. Tento důvod vyloučení tak zadavatel nemá postavený najisto. Předseda toto překvapivě klade k tíži žalobce jako vyloučeného dodavatele. Pokud tento požadavek měl být dovozen z odkazu na jiné řešení, pak je taková zadávací podmínka netransparentní a nepřehledná. Oprávněnost důvodu vyloučení žalovaný dovozuje z toho, že lze předpokládat určitý stav vývoje. Taková domněnka je spekulativní a neodpovídá realitě, řešení žalobce pro mobilního klienta disponuje.

Neoprávněná výtká absence dalších specifických funkcí

12. Neoprávněný je důvod vyloučení, že řešení žalobce nenabízí specifické funkce pro automatizaci digitalizace a individualizaci agend samotnými uživateli (skriptování, uživatelský reporting, chatboti apod.) Ke konkrétnímu označení došlo až v rozhodnutí o vyloučení. Zadavatel nemá postaveno najisto, zda řešení žalobce obsahuje či neobsahuje další specifické funkce. Napadené rozhodnutí překvapivě vytýká žalobci, že v rozkladu tvrdí, že další specifické funkce dle požadavků zadavatele nabídl, ale v žádné fázi řízení neuvedl, které. Úřad tak nemohl prozkoumat, zda jsou obsahem řešení navrhovatele. Žalovaný byl připraven namísto zadavatele přezkoumávat obsah řešení žalobce. Žalobce odkazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 6. 11. 2011 č. j. 62 Af 50/2010-104. Napadené rozhodnutí straní zadavateli. Žalovaný přehlíží a akceptuje netransparentnost postupu zadavatele.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.
14. Otázka, zda je volba druhu zadávacího řízení nezákonná, není předběžnou otázkou k projednání správního řízení 105. Předběžná otázka musí souviset s meritem věci. V rozsudku NSS byla situace jiná. Žalobce usnesení dezinterpretoval. Sám žalobce neví, čeho chce dosáhnout přerušением řízení. Jediným důsledkem přerušением řízení 105 a vyčkání na rozhodnutí v řízení 106 by bylo to, že by namísto meritorního rozhodnutí bylo rozhodnuto o návrhu žalobce jako o bezpředmětném. Žalovaný v obou řízeních rozhodl meritorně, žalobci nevznikla újma na právu domoci se přezkumu úkonů zadavatele. Napadené rozhodnutí netrpí procesní vadou, žalovaný nebyl povinen přerušit řízení 105, pouze oprávněn.
15. Zadavateli postačí jeden důvod pro vyloučení navrhovatele. Hlavním důvodem v nynější věci byla nedostatečná míra otevřenosti rozhraní API nabízené v řešení žalobce. Další důvody vyloučení nemohou na výsledku správního řízení ničeho změnit. Žalobci nebyla položena v rámci ŘSSD otázka na klienty pro mobilní zařízení, avšak v průběhu jednání zadavatel prezentoval svůj požadavek na podporu více zařízení. K důvodu vyloučení, tj. absence specifických funkcí pro automatizaci digitalizace a individualizace agend samotnými uživateli v řešení navrhovatele, se zadavatel předem vyjádřil v bodě 1.5 zadávací dokumentace. Rozsudek krajského soudu č. j. 62 Af 50/2010-104 na daný případ nedopadá.
16. Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by žalovaný zadavatele protežoval. Je zřejmé, že žalobce navrhuje řešení, které neodpovídá potřebám zadavatele.

IV. Vyjádření zadavatele jako osoby zúčastněné na řízení

17. Podrobněji se k významu projektu zadavatel vyjádřil v Dokumentaci ŘSSD (článek 1. Preambule). Výběrové řízení je z pohledu rozsahu a dopadů na fungování MU zcela zásadní.

K procesním krokům žalobce

18. Procesní postup žalobce je motivován dosažením co nejdelšího časového období, po němž nebude MU oprávněna ukončit výběrové řízení. Procesní obstrukce, může hraničit se zneužitím práva. Výsledkem zadávacího řízení je soukromoprávní vztah zadavatele s vybraným dodavatelem a tento je od počátku významně regulován. Zneužití subjektivních práv překračuje hranice společenské únosnosti výkonu subjektivních práv. Institut zneužití práva je nouzové řešení pro případy, že by formální právo vedlo k materiálně zřejmé křivdě.

Zřejmou křivdu či rozpor se základními zásadami právního řádu spatřuje MU v omezení smluvní volnosti v rámci zadávacího řízení nad míru stanovenou legislativním rámcem.

Vyjádření k některým tvrzením žalobce

19. Žalobce se snaží vyvolat dojem libovůle na straně MU. Tvrzení žalobce, že MU má preferované řešení, a že hlavním cílem je výměna stávajícího systému, je irelevantní a nezakládá se na pravdě. Žalobce je již více jak dvacet let dodavatelem a v rámci výběrového řízení měl rovné postavení ve vztahu k ostatním dodavatelům. MU s ním jednala jako se všemi ostatními účastníky, a vyloučila jej z výběrového řízení v souladu s právní úpravou. Subjektivní hodnocení žalobce nezakládá protiprávnost postupu MU. Jde o systém, nikoli o dodavatele. MU vyhodnotila potřebu systému nové generace a má právo posoudit, zda stávající systém splňuje všechny potřeby. Tvrzení žalobce o neexistenci věcné urgentní potřeby výměny informačního systému se nezakládá na pravdě. Poznámka o ceně a utrácení je irelevantní a dehonestující. Žalobce se účelově snaží vyvolat zdání, že MU ne hospodáří řádně s veřejnými prostředky a že nedodržuje legislativu týkající se zadávání veřejných zakázek.

V. Replika žalobce a doplnění žaloby

20. Argumentace žalovaného, že žalobce v rozkladu neuvedl, které další funkce řešení obsahuje, je tendenční. Již v námitkách žalobce připomínal zkušenost s automatizačním nástrojem a nabídl produkty třetích stran, který by integroval do svého řešení. Zadavatel se neptal na ty funkcionality, které zmiňuje v rozhodnutí o vyloučení.
21. V žalobě žalobce předložil argumentaci ke dvěma z pěti důvodů vyloučení a nyní uvádí, proč v ostatních důvodech vyloučení jsou závěry nesprávné. Doplnění **nepřekračuje žalobní body**.

K otevřenosti API

22. Zadavatel nepodal dostatečnou definici otevřenosti API. Zadavatel by si musel nechat předložit a posuzovat celkovou časovou náročnost procesu implementace nového EIS. Pouze při komplexním posouzení by mohl nediskriminačně posoudit slabé a silné stránky jednotlivých řešení. Zohlednění časové náročnosti jako důvodu nevhodnosti řešení žalobce je nesprávné, nejedná se o zákonný důvod pro vyloučení. Výrok, že závazek žalobce není jistý, je spekulací neodpovídající této fázi ŘSSD. Tento důvod vyloučení je neoprávněný.

Neoprávněná výtka omezení na úrovni frontendu a využívání tlustých klientů

23. V rozhodnutí o vyloučení nejsou uvedeni tlustí klienti. Je nepřípustné posuzovat úplnost, přesvědčivost, a zákonnost na základě dalších doplnění a rozšíření. Zadavatel se pouze domnívá, že řešení navrhovatele bude mít nějaké omezení a ignoruje, že na jednání dne 17. 10. 2022 žalobce potvrdil využití PowerBuilderu.

K vyloučení pro nedostatečnou zkušenost s provozováním řešení v cloudu

24. Předseda se dopouští argumentačního faulu, pokud tvrdí, že důvodem vyloučení je, že žalobce svou zkušenost neprezentoval. Žalobci v rozhodnutí o vyloučení není vytýkána nedostatečná prezentace, ale že zkušenost nemá. Zadavatel si nedostatečně ověřil skutkový stav, položil nedostatečné otázky a netrval na upřesnění odpovědi, případně ignoroval informace od žalobce. Namísto toho, aby zadavatel vedl diskusi, kdy by žalobce mohl modifikovat své řešení, zadavatel rozšiřuje důvody vyloučení.

K některým vadám postupu zadavatele

25. Zadavatel nereflektuje žalobcem navrhované změny a vylepšení řešení. Neoprávněně zohledňuje, zda žalobce paralelně s probíhajícím ŘSSD provádí vývoj svého řešení a jaké dělá pokroky. Zadavatel fakticky hodnotil stávající řešení, ignoroval nové možnosti produkčního prostřední technologie PowerBuilder, čímž je žalobce diskriminován. Konstatoval, že stávající řešení má nedostatky a v odstranění nevěří. Žalobce předložil dostatek indicií dokládající averzi zadavatele ke stávajícímu řešení žalobce, což je jeden z důvodů účelového vyloučení. Aby časový aspekt mohl být relevantním důvodem odmítnutí, musel by zadavatel posuzovat celý životní cyklus implementace nového EIS, nikoliv odtrženě jednotlivou část.

VI. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení k replice žalobce a doplnění žaloby

26. Zadavatel nepochybil. Rozhodnutí o vyloučení bylo vydáno v souladu se ZZVZ. Zásady zadávacího řízení byly dodrženy. Žalovaný se zabýval námitkami žalobce dostatečně. Tvrzení obsažená v žalobním návrhu a jeho doplnění jsou obsahově zcela odlišná od tvrzení uvedených v námitkách proti rozhodnutí o vyloučení, což je v rozporu s ustanoveními ZZVZ.
27. Některá tvrzení žalobce (např. v odst. 4.10 repliky) se nezakládají na pravdě. Kromě smyšlených tvrzení žalobce uvádí řadu vlastních soudů stran zadavatele. Jde o subjektivní hodnocení, co je a není pro MU dobré, hospodárné a efektivní. Žalobce považuje své řešení za nejvhodnější a staví se do pozice zadavatele. Žalobce tvrdí skutečnosti diametrálně odlišné od těch uvedených na jednáních. MU uvedla sedm důvodů, proč řešení žalobce není vhodné. Řádně vypořádala námitky žalobce. Žalovaný i předseda řádně posoudily úkony MU. Rozhodnutí o vyloučení bylo po právu.

VII. Vyjádření žalovaného k replice žalobce

28. Žalovaný navrhuje k replice nepřihlížet. Jeden důvod vyloučení postačí k vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení. Žalobce včas nenapadl důvod vyloučení spočívající v nedostatečné otevřenosti rozhraní API. Tento důvod žalovaný přezkoumal a žalobci nevyhověl. Žalovaný posuzoval důvod vyloučení z ŘSSD, že žalobce nedisponuje takovým rozsahem otevřenosti rozhraní API, které by umožňovalo přístup k datům a funkcím bez nutnosti zadavatelské objednávky a vývoje těchto rozhraní na klíč přímo od žalobce. Pokud žalobce tvrdil, že vývoj migrace na tenké klienty v rámci PowerBuilderu zatím nedokončil a nenasadil ani u jiných zákazníků, je to dostatečná indicie pro zadavatele, že žalobce nedostačuje požadavkům na zkušenosti s rozhraním v tenkém klientovi.
29. Pokud žalobce neuvádí přesvědčivě, že je schopen provozovat public cloud, zadavatel není povinen klást žalobci doplňující otázky. Pokud na otázku, za jakých podmínek by byl žalobce schopný public cloud provozovat, žalobce odpověděl, že nemá certifikaci ani data centra a ke zkušenosti se vůbec nevyjádřil, zadavatel neměl z čeho získat jistotu, že žalobce zkušeností disponuje. Pokud jsou v rámci jednání dodavatelé neaktivní, není povinností zadavatele aktivitu vzbuzovat. Zadavatel návrh žalobce nevzal jako finální řešení. Pokud z jednání vyšly nejisté závěry vývoje řešení, nelze po zadavateli požadovat, aby dále se žalobcem o těchto nejistotách jednal.

30. Ani z přípravy ŘSSD, ani z průběhu jednání nevyplývalo, že by zadavatel měl averzi vůči stávajícímu řešení. Žalovaný vycházel ze skutečností, které zazněly v průběhu jednání.

VIII. Vyjádření žalobce k vyjádření osoby zúčastněné na řízení

31. Důvodem realizace ŘSSD je ambice ICT oddělení zadavatele vytvořit si platformu pro vlastní vývojovou činnost. Žalobce byl vyloučen poté, co EPS ocenil na 10 mil. Kč. Zadavatel očekával hodnotu ve výši 180 mil. Kč. Strategický význam má zakázka pouze pro ICT oddělení zadavatele. Žalobce se pouze brání nezákonnému postupu zadavatele. Rozhodnutí o námitkách neobsahuje relevantní důvody pro postup zadavatele. Potřeby zákazníků zadavatele jsou zcela pokryty. Žalobce doložil, že vyvinul nové funkcionality a jejich cena byla marginální. Zadavateli nevzniká škoda, interní potřeby jsou uspokojovány. Pokud došlo ke zdržení, je důvodem nikoliv procesní obrana, ale pracovníci zadavatele vmanévrovali zadavatele do toho, aby přistoupil k diskriminaci a nerovnému přístupu k žalobci.

IX. Další vyjádření osoby zúčastněné na řízení

32. Cílem žalobce je zdržení řízení a prodlužování stávajícího stavu. Námitky v replice nesměřují k podstatě sporu. Žalobce uvádí toliko svůj pohled a předjímá, jak by mělo vypadat rozhodování MU. To žalobci nepřísluší. V replice uvedené skutečnosti jsou nerelevantní a účelové.

X. Vyjádření žalobce stran aktualizace skutkových okolností

33. Dne 23. 6. 2025 bylo soudu doručen přípis žalobce nazvaný Aktualizace skutkových okolností; před ústním jednáním tak uvádí, jak se posunulo řešení žalobce a nakolik tento časový odstup od okamžiku vyloučení žalobce vyvrátil správnost tehdejších úvah zadavatele.
34. K otevřenosti API žalobce poukazuje na přílohu č. 1 přípisu, na svém řešení pracuje a API rozvíjí. K vyloučení pro nedostatečnou zkušenost s provozováním řešení v cloudu uvedl, že řešení webového portálu lze provozovat v cloudu.
35. K výtce omezení na úrovni frontendu, využívání tlustých klientů a absence řešení pro mobilní zařízení žalobce uvádí, že má vytvořený webový portál umožňující práci v mobilních zařízeních a tabletech. K výtce absence specifických funkcí má ověřeno použití externích nástrojů, jimiž lze vytvářet jednoduché nadstavby nad EIS, automatizovat procesy apod. Žalobce nabízí i další specifické funkce. Byla nepravdivá domněnka zadavatele, že žalobce nenabízí, resp. nebude nabízet konkrétní služby. Zadavatel se nedostatečně dotázal v rámci vedeného soutěžního dialogu.

XI. Ústní jednání

36. Při ústním jednání dne 25. 6. 2025 účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích k věci. Žalobce zdůraznil provázanost věci s dalšími řízeními, vedenými u zdejšího soudu. Konstatoval, že doplnění žaloby bylo provedeno včas.

XII. Posouzení věci soudem

37. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí předsedy, jakož i rozhodnutí žalovaného, včetně řízení předcházející jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
38. Předmětem sporu je posouzení správnosti postupu správních orgánů, které přisvědčily zadavateli stran vyloučení žalobce ze zadávacího řízení.
39. Krajský soud předesílá, že některé argumenty žalobce se na různých místech žaloby či repliky opakují, jiné vznáší žalobce opakovaně přesto, že již byly řádně vypořádány správními orgány. Správní soud není povinen reagovat na každý dílčí argument v podání. Úkolem soudu je uchopit obsah a smysl argumentace a vypořádat se s ní, což může učinit i tak, že proti ní postaví vlastní ucelený argumentační systém, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68).
40. Rovněž je třeba odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nějž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*
41. Jak Nejvyšší správní soud setrvale judikuje, v žalobě je třeba odlišovat uplatněné žalobní námitky a jednotlivé dílčí argumenty na jejich podporu. Správní soud má povinnost vypořádat se přezkoumatelným způsobem se všemi uplatněnými žalobními námitkami, což ale neznamená, že musí nutně reagovat na každý dílčí argument či tvrzení žalobce (viz rozsudek ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54). Odkáže-li soud v případě shody mezi svým názorem a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí na toto odůvodnění, jde o běžnou a možnou praxi, neboť není smyslem soudního přezkumu opakovat již dříve vyřčené (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).
42. Žalobce v žalobě směřoval své námitky ke dvěma důvodům jeho vyloučení. Své žalobní důvody dle jeho tvrzení rozšířil v replice a doplnění žaloby.
43. Zadavatel vyloučil žalobce ze zadávacího řízení podle § 69 odst. 5 ZZVZ, dle kterého: *Zadavatel pokračuje v soutěžním dialogu do doby, než rozhodne, zda předložená řešení jsou vhodná. Účastníka zadávacího řízení, jehož řešení není vhodné, ze zadávacího řízení vyloučí.*
44. Zadavatel řešení žalobce neshledal v rozhodnutí o vyloučení vhodným z několika důvodů.
45. Hlavním důvodem je rozpor mezi potřebami MU v oblasti integrace a vývoje funkcí nad ekonomicko-personálním systémem a nabízeným řešením, jeho celkovou koncepcí a vizí jeho rozvoje do budoucna. Potřeby byly specifikovány v zadávací dokumentaci, byly s dodavatelem diskutovány a možnosti jejich naplnění byly upřesňovány v průběhu soutěžního dialogu. Nezbytná modernizace ERP systému je komplexní a týká se uživatelského rozhraní (GUI), zařízení, na nichž chce MU řešení nabídnout, backendové části postavené v cloudu a obsahující moderní integrační vrstvu (ESB nebo message broker), dostupnosti širokého spektra otevřených rozhraní (API), stejně jako dostupnosti nástrojů pro uživatelskou automatizaci procesů. To vše s garancí dodavatele ohledně dalšího otevřeného rozvoje nabízeného řešení, bez nutnosti ve většině případů vytvářet zadání pro nový vývoj.
46. Zadavatel v rozhodnutí o vyloučení uvedl, že výběrové řízení bylo vypsáno, jelikož řešení žalobce je MU dobře známo a je dlouhodobě nevyhovující. MU postupně upřesňovala

oblasti klíčové pro rozvoj ekonomicko-personálního řešení a které byly se všemi účastníky do detailů probírány na jednotlivých setkáních v rámci soutěžního dialogu.

47. Dle zadavatele není řešení žalobce dále vhodné z důvodů, které popisuje podrobně v rozhodnutí o vyloučení na straně 3 a 4. Dle MU žalobce v současné době nedisponuje rozsáhlým otevřeným API umožňujícím přístup k datům a funkcím bez nutnosti zadavatelské objednávky a vývoje těchto rozhraní na klíč. API je zásadně omezeno, je realizované pouze pro MU, což znemožňuje realizovat vývoj řešení pro třetí strany, které by API využívaly. Žalobcem nabízené řešení má technologické omezení na úrovni frontendu (uživatelského rozhraní). Žalobce v současné době nemá dostatečnou zkušenost s provozováním svého řešení v cloudu. Řešení žalobce nenabízí integrační platformu alespoň se základními funkcemi, umožňující integraci řešení žalobce s řešením MU a řadou dalších systémů. Řešení žalobce dále nenabízí další specifické funkce pro automatizaci digitalizace a individualizaci agend samotnými uživateli.
48. Zadavatel uzavřel, že řešení dodávané dodavatelem pouze na míru je pro MU nevhodné. Dosavadní průběh soutěžního dialogu potvrdil, že nabízené řešení žalobce je technologicky nevhodné a neobsahuje řadu vlastností a funkcí, které pro strategický rozvoj ERP MU požaduje. Spousta dodávaných nebo slibovaných funkcionalit je závislá na zakázkovém vývoji ze strany žalobce, aktuálně nejsou v systému obsaženy. Žalobce ani neplánuje jejich vývoj bez explicitního požadavku (a úhrady) ze strany MU. Z těchto důvodů je předložené řešení nevyhovující potřebám zadavatele. Z těchto důvodů zadavatel přistoupil k vyloučení žalobce ze zadávacího řízení.

K námitce stran vady nezastavení řízení do rozhodnutí předběžné otázky

49. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je procesně vadné pro rozpor s rozhodovací prací NSS ohledně přerušování řízení v případě, že u stejného správního orgánu běží jiné řízení o předběžné otázce (rozsudek ze dne 30. 4. 2019, č. j. 5 As 302/2017-42).
50. Ze spisového materiálu a tvrzení stran vyplývá, že žalobce inicioval dvě samostatná správní řízení, a to řízení 105 a řízení 106. Jelikož předměty obou správních řízení spolu dle žalobce souvisely, součástí návrhu na zahájení řízení 106 učinil žalobce i procesní návrh na přerušování tohoto řízení do doby, než žalovaný rozhodne ve věci projednávané v řízení 105.
51. Podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu může správní orgán *řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán 1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a), 2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b), anebo 3. učinil úkon podle § 57 odst. 4.*
52. Podle § 57 odst. 4 správního řádu může správní orgán *přerušit řízení tehdy, jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, k jejímuž řešení je správní orgán příslušný, o níž však nelze rozhodnout ve společném řízení, provede správní orgán nejprve řízení o této předběžné otázce, je-li oprávněn zahájit řízení z moci úřední, popřípadě vyzve toho, kdo je oprávněn podat žádost, aby tak učinil.*
53. Předběžná otázka je taková otázka, na níž závisí, jak bude ve správním řízení rozhodnuto, přičemž bez jejího vyřešení není možné pokračovat v řízení a vydat rozhodnutí ve věci samé.
54. Soud k tomuto považuje za vhodné uvést, že § 57 odst. 2 správního řádu odkazuje v případě, že probíhá řízení o předběžné otázce, na postup podle ustanovení § 64 správního řádu, které umožňuje správnímu orgánu řízení přerušit, neukládá mu však takovou povinnost (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 6. 2011, č. j. 6 Ads 23/2011-60).

55. Žalovaný k této správně námitce uvedl, že otázka, zda je volba druhu zadávacího řízení, tj. řízení se soutěžním dialogem (ŘSSD) nezákonná, není předběžnou otázkou k projednání řízení 105 podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. V souzeném případě je v řízení sp. zn. ÚOHSS0105/2023/VZ a navazujícím řízení o rozkladu sp. zn. ÚOHS-R0060/2023/VZ přezkoumávána správnost postupu zadavatele ve vztahu k jeho rozhodnutí o vyloučení, kterým vyloučil řešení žalobce z důvodu jeho nevhodnosti. Vyřešení otázky, zda byl zadavatel oprávněn vyloučit žalobce ze zadávacího řízení, nezávisí na vyřešení otázky, zda je volba druhu zadávacího řízení zákonná. Předběžná otázka musí souviset s meritem věci, tedy zde s důvody vyloučení zadavatele.
56. Žalovaný správně ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že v souzené věci nebyla dána taková skutečnost, pro níž by žalovaný nemohl rozhodnout o důvodech vyloučení zadavatele ve stanovené lhůtě pro vydání rozhodnutí ve věci samé. Zadavatel zvolil druh zadávacího řízení s určitými pravidly, jimiž je žalobce, který se rozhodl zadávacího řízení zúčastnit, povinen a oprávněn se řídit, i kdyby zadavatel tento druh zvolil v rozporu se zákonem. Oprávněnost vyloučení dodavatele se posuzuje pouze podle pravidel platných pro právě vedené zadávací řízení, z něhož je dodavatel vylučován, nikoliv podle těch, která platí pro jiný druh zadávacího řízení, který by zadavatel zvolil namísto ŘSSD. Žalovanému tak správně nevystala otázka, která by měla vliv na oprávněnost důvodů vyloučení, pro kterou by žalovaný musel přerušit správní řízení. S postupem žalovaného, který nepřistoupil k přerušení řízení, se tak soud zcela ztotožnil.
57. Přestože podle § 64 odst. 2 správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením přeruší na požádání žadatele, takovou povinnost správního orgánu nelze dovozovat vždy (automaticky) bez ohledu na situaci, v níž je požadavek ve smyslu § 64 odst. 2 správního řádu uplatňován (jak ostatně krajský soud uvedl již výše). Typicky nemá správní orgán povinnost řízení přerušit v případě, že zjistí, že (podle aktuálního právního a skutkového stavu, ohledně něhož ani nemá v dohledné době dojít ke změně ve prospěch účastníka řízení – žadatele) žádosti není možné vyhovět a že je namístě ji bez dalšího dokazování zamítnout (mutatis mutandis rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2015, č. j. 5 A 267/2010-36).
58. Z rozsudku citovaného žalobcem č. j. 5 As 302/2017-42 vyplývá, že je správní orgán „zásadně oprávněn rozhodnout, zda přeruší správní řízení, pokud běží řízení o předběžné otázce [§ 57 odst. 2 ve spojení s § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu]. Vzhledem k povaze projednávané věci a předběžné otázky však mohou nastat situace, kdy je správní orgán skutečně povinen vyčkat rozhodnutí o předběžné otázce a v důsledku toho řízení nutně přerušit. Například tehdy, běží-li u téhož správního orgánu jiné řízení (o předběžné otázce), jehož výsledek může mít jednoznačný vliv na projednávanou věc [srov. § 57 odst. 4 správního řádu]. V případě, že je zjevné, že o předběžné otázce nebude rozhodnuto tak, aby správní orgán v (závislé) projednávané věci rozhodl ve lhůtě dle § 71 odst. 3 správního řádu, je namístě, aby toto řízení přerušil ve smyslu § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu (jinak by hrozilo riziko jeho nečinnosti) ...“
59. V tomto rozsudku v průběhu správního řízení o návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele zadavatel sám zrušil zadávací řízení a toto oznámil Úřadu, který shledal návrh bezpředmětným. Proti tomuto zrušení zadávacího řízení podal jiný dodavatel návrh, a tak se vedlo další správní řízení. V tomto řízení byla dána možnost „obživení“ zadávacího řízení, a pokud by tato situace nastala a zadávací řízení by znovu „obživilo“, návrhovatelským návrhem na přezkoumání úkonů zadavatele by tak neměl možnost dosáhnout účelu, který podaným návrhem sledoval, pokud by Úřad toto řízení zastavil pro bezpředmětnost. Úřad

tak byl povinen přerušit správní řízení o návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele a vyčkat na rozhodnutí o návrhu proti zrušení zadávacího řízení. Za popsaného stavu bylo z povahy věci vyloučeno, aby Úřad zastavil řízení ve věci návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele z důvodu jeho zjevné bezpředmětnosti. Tento postup Úřadu by nepřípustným způsobem omezoval účastníka řízení v možnosti bránit svá práva pomocí prostředků ochrany garantovaných zákonem. V nyní posuzovaném případě žalovaný návrh žalobce meritorně posoudil a nijak nebránil žalobci hájit svá práva ve správním řízení 105. Lze tak uzavřít, že předmětný rozsudek není na nyní projednávanou věc přílehlavý.

60. Žalobce dále odkazuje na usnesení úřadu sp. zn. ÚOHS-V0053/2023/PV, č. j. ÚOHS-13956/2023/511 ze dne 12. 4. 2023, z něž dovozuje, že Úřad sám považuje posouzení zákonnosti vedení ŘSSD za předběžnou otázku k posouzení zákonnosti rozhodnutí o vyloučení z takového zadávacího řízení. Žalobce dle žalovaného předmětné usnesení dezinterpretoval, neboť žalovaný se v bodě 8 usnesení vyjádřil jen v teoretické rovině. Žalovaný připustil jen hypotetickou variantu, v jaké situaci by dávalo smysl přerušovat řízení. Jak soud výše uvedl, v nynější věci postupoval žalovaný správně, pokud řízení 105 nepřerušil.
61. Žalobce po neúspěšné žádosti o přerušování řízení 106 podal další žádost o přerušování řízení 105. Žalovaný uvedl ve svém vyjádření, že sám žalobce nemá ujasněno, čeho chce dosáhnout těmito žádostmi o přerušování řízení, a jeho postup tak působí dosti zmatečně a žalovaný nevidí, v čem by měla spočívat újma žalobce v případě nepřerušování řízení. Jediným důsledkem přerušování řízení 105 a vyčkání na rozhodnutí v řízení 106, ve kterém by Úřad zrušil zadávací řízení, by bylo, že by namísto meritorního rozhodnutí bylo rozhodnuto o jeho návrhu jako o zjevně bezpředmětném, což je v rozporu s tím, co tvrdí žalobce, že zásadní je pro něj právě posouzení jeho vyloučení. Cílem návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele je dosáhnout meritorního rozhodnutí. Argumentace žalobce však směřuje k opaku. Žalovaný v obou výše zmíněných správních řízeních rozhodl meritorně, proto žalobci nevznikla žádná újma na jeho právu domoci se přezkumu úkonů zadavatele ze strany žalovaného. Předseda žalovaného v usnesení předsedy č. j. ÚOHS-25622/2023/162 rozhodoval o žádosti o přerušování správního řízení. V usnesení se nepřisvědčil argumentaci žalobce ohledně předběžné otázky.
62. S ohledem na uvedené má krajský soud shodně se žalovaným za to, že napadené rozhodnutí netrpí procesní vadou, žalovaný nebyl povinen přerušit správní řízení 105, ale toliko oprávněn. Žalovaný správně usoudil, že není potřeba přerušovat řízení, neboť zde nebyla žádná překážka, pro níž by nebylo možné rozhodnout v zákonem stanovených lhůtách.

K námitkám ohledně samotných důvodů vyloučení

63. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí trpí podstatnými vadami a že se žalovaný odklonil od své rozhodovací praxe a od základních interpretačních principů vyplývajících z rozhodovací praxe správních soudů. Dospěl tak k nesprávným právním závěrům. Jelikož žalobce svoji námitku nekonkretizoval, nemohl se jí soud zabývat podrobněji. Takové porušení však v případě správních orgánů neshledal.
64. Žalobce namítá, že efektivně zpochybnil všechny důvody vyloučení, správní orgány aprobovaly vyloučení žalobce, přičemž zadavatel neměl postaveno najisto, že tvrzený důvod vyloučení je skutečně naplněn.

65. K tomuto je třeba zdůraznit, že pro vyloučení osoby ze zadávacího řízení postačí toliko jeden důvod. V souzené věci byla hlavním důvodem nedostatečná míra otevřenosti rozhraní API nabízené v řešení žalobce. Lze se tak ztotožnit s tvrzením předsedy v jeho rozhodnutí, že další důvody vyloučení, i kdyby nebyly oprávněné, nemohou na výsledku rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele ničeho změnit. Žalovaný se řádně zabýval i dalšími důvody vyloučení žalobce, aby veškeré námitky žalobce přezkoumal.

Neoprávněná výtky absence řešení pro mobilní zařízení

66. Žalobce namítá, že doložil, že v rámci ŘSSD nebyla položena žádná otázka na klienty pro mobilní zařízení a je tak logické, že o ní nereferoval, tedy nepotvrdil její existenci.
67. Žalobci skutečně přímo nebyla položena takto specifikovaná otázka. V průběhu jednání však zadavatel vytyčil své požadavky (viz jednání ze dne 17. 10. 2022). V rámci tohoto jednání byla určena témata, o kterých se bude vést diskuse. Jedním z nich bylo „*Uživatelské rozhraní a podpora různých koncových zařízení*“, kde zadavatel jako požadavek uvedl, že požaduje podporu více typů zařízení. Žalobce k tomuto požadavku na jednání nic konkrétního neuvedl (viz bod 105 napadeného rozhodnutí). Nedůsledná prezentace žalobce nemůže jít k tíži zadavatele, kterému z jednání vzešlo, že žalobce disponuje nedostatečnými zkušenostmi v dané věci (viz str. 11 rozhodnutí o námitkách).
68. Soud se tak ztotožnil s názorem předsedy v napadeném rozhodnutí, že zadavatel se nemusel žalobce dotazovat konkrétně, jak je na tom s vývojem klientů pro mobilní zařízení, pokud na jednání vyplynulo, že žalobce je v rámci vývoje ve fázi desktopového řešení, pořád ale založeného na technologii PowerBuilder, a vývoj migrace na tenké klienty ani nedokončil (viz audiozáznam jednání ze dne 17. 10. 2022 od času 1:28:00). Na jednání žalobce neposkytl jasnou odpověď, jak daleko je s tvorbou tenkého rozhraní, které souvisí s vývojem klientů pro mobilní zařízení. Nelze předpokládat, že se zadavatel zeptá na všechny konkrétní informace, své požadavky jasně stanovil.
69. V napadeném rozhodnutí předseda cituje žalobce v jednání ze dne 17. 10. 2022 uvedl, že „*v současné době jsme ještě nikde nenasadili v Power Builderu na tenkém klientovi, ale budou to ty samé úlohy. Postupná inovace na VŠ je snaha mít vše na webu, což umožňuje nová verze Power Builderu 22. Když provozujeme personální portál, tam je GUI uděláno jinak a je směřováno na virtuální platformy. Chápeme potřebu zákazníků funkci spravovat. V tuto chvíli zákazníkům customizujeme sami, tento proces by musel jít ven. Jádro je ale stále stejné. Tuto potřebu víme už dnes a museli bychom to pouze vytáhnout.*“ (str. 9 až 10 zápisu z jednání ze dne 17. 10. 2022). Dále žalobce uvedl, že „*Tenké rozhraní ještě nikde neběží*“ (str. 10 zápisu z jednání ze dne 17. 10. 2022). Z výše uvedeného a z informací uvedených v bodě 191 odůvodnění rozhodnutí žalovaného krajský soud dospěl ve shodě s předsedou k závěru, že žalobce nesplňuje požadavky zadavatele svou zkušeností s rozhraním v tenkém klientovi, neboť je teprve ve fázi, kdy jej bude zkoušet.
70. Na dotaz zadavatele „*Jak je složité zmigrovat na PowerBuilder v tenkém prostředí? Jak jste na tom dnes po půl roce? Pro představu, jak je to složité.*“ (viz zápis z jednání ze dne 17. 10. 2022, str. 10), žalobce odpověděl: „*Samo o sobě je to automatický proces. Museli jsme tam změnit několik málo míst konstrukce, které byly na pár místech použité. Má to jisté omezení, jisté konstrukce se musí nahradit.*“ Zadavatel z takto předložených informací mohl mít důvodné pochybnosti o schopnosti žalobce přejít z tlustých klientů na tenké v relativně krátkém čase. Krajský soud souhlasí s názorem žalovaného, že odpověď žalobce je nejasná až vyhýbavá. Neobstojí tak tvrzení, že tenkého klienta žalobce zařadí do svého řešení a že není důvod se

domnívat, že by se nestal součástí řešení ve standardní implementační době 12-24 měsíců. Není jisté, zda a v jakém časovém horizontu se to žalobci podaří.

71. Námitka žalobce, že tento požadavek nebyl konkrétně specifikován ani v zadávací dokumentaci, není relevantní. Až v průběhu vedení ŘSSD se určité požadavky konkretizují dle potřeb zadavatele. Cílem jednací fáze ŘSSD je nalézt pro zadavatele vhodná řešení, která budou odpovídat jeho potřebám a budou dostatečně konkretizována, aby mohlo ze strany dodavatelů dojít k podání nabídky po ukončení soutěžního dialogu. Pokud zadavateli z jednání vyplynulo, že řešení žalobce potřeby zadavatele nenaplnuje do míry požadované zadavatelem a žalobce ani neposkytl veškeré informace, zadavatel tak neměl jinou možnost než učinit závěr o nevhodnosti takového řešení.
72. Soud k tomuto uzavírá, že zadavatel postupoval správně, pokud přistoupil k vyloučení žalobce jako účastníka ŘSSD. Jelikož žalobce neměl dokončený vývoj migrace, měl tak zadavatel postaveno najisto, že u žalobce dané řešení absentuje.

Neoprávněná výtká absence dalších specifických funkcí

73. Žalobce namítá, že další důvod vyloučení žalobce je neoprávněný – to, že řešení žalobce nenabízí ani další specifické funkce pro automatizaci digitalizace a individualizaci agend samotnými uživateli. Ke konkrétnímu označení těchto dalších specifických funkcí došlo až v rozhodnutí o vyloučení.
74. Tento požadavek zadavatel vyjádřil v bodě 1.5 zadávací dokumentace (viz bod 197 rozhodnutí žalovaného). Žalobce v rámci jednání neprezentoval, jaké funkce by nabídl pro automatizaci digitalizace a individualizace agend. I v tomto případě tak žalobce neposkytl informace, dle kterých mohl mít zadavatel jasno v tom, že žalobce disponuje dostatečnými zkušenostmi a nabízí takové řešení, které by splňovalo zadavatelem rámcově určené požadavky. Lze tak uzavřít, že zadavatel měl tuto skutečnost postaveno najisto, a proto mohl přistoupit k vyloučení žalobce.
75. Žalobce se ohrazuje proti tvrzení žalovaného a namítá, že žalovaný byl připraven namísto zadavatele přezkoumávat obsah řešení žalobce a posuzovat, jestli obsahuje funkce, na které se zadavatel zapomněl zeptat, ale jejichž údajná absence byla následně důvodem vyloučení žalobce.
76. Jak správně uvedl žalovaný ve svém vyjádření, ze strany žalobce dochází k dezinterpretaci závěru předsedy žalovaného. Pokud žalobce v rozkladu tvrdil, že zadavateli nabídl specifické funkce, tak měl konkrétně uvést, které to byly, aby tuto skutečnost mohl žalovaný porovnat s tvrzením zadavatele, a vyvrátit tvrzení zadavatele, že tyto funkce žalobce nenabídl. Z ničeho nevyplývá, že by žalovaný posuzoval obsah řešení za zadavatele. Žalovaný pouze zjišťoval, zda důvod vyloučení zadavatele byl oprávněný. Zadavatel měl tak postaveno najisto, že jsou zde důvody vyloučení žalobce. Krajský soud tak shledal postup žalovaného a zadavatele správným.
77. Závěrem žalobce odkazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 6. 11. 2011 č. j. 62 Af 50/2010-104, v němž jsou závěry o povinnosti zadavatele postavit najisto důvod vyloučení plně aplikovatelné na nyní souzenou věc - „*zadavatel musí mít po podání nabídek najisto postaveno, zda nabídky vyhovují zadávacím podmínkám či nikoli a jaké hodnoty mají být v rámci hodnocení nabídek hodnoceny...*“.
78. Podle krajského soudu uvedený rozsudek není na daný případ zcela přílehlavý. V nyní posuzované věci se jedná o specifické zadávací řízení s odlišnými pravidly. Toto zadávací

řízení bylo také v jiné fázi než v citovaném rozsudku. V předmětném rozsudku se zadávací řízení nacházelo již po podání nabídek, kdy zadavatel musí mít jasně stanoveno, zda nabídky vyhovují zadávacím podmínkám. V nyní souzeném případě zadavatel ještě konkretizuje zadávací podmínky na základě jednání s dodavateli a až po ukončení vlastního soutěžního dialogu (druhé fáze) vyzývá dosud nevyřazené účastníky k podání nabídek a následně činí navazující úkony směřující k ukončení zadávacího řízení (třetí fáze). Krajský soud se tak ztotožnil s názorem žalovaného uvedeným ve vyjádření k žalobě.

79. Krajský soud neshledává, že by žalovaný přehlížel nebo akceptoval nesprávný postup zadavatele. Žalobce uvedl, že tuto skutečnost doloží v doplnění žaloby.

Replika žalobce a doplnění žaloby

80. Žalobce konstatoval, že si je vědom poučení soudu v přípisu ze dne 20. 10. 2023 č. j. 29 Af 29/2023-110, dle kterého „rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body je možno jen ve lhůtě pro podání žaloby“ Dle jeho názoru však doplnění žaloby nepřekračuje žalobní body.
81. S tímto názorem žalobce se krajský soud nemůže ztotožnit. Naopak má zdejší soud za to, že replika (doplnění žaloby) žalobní body překračují, neboť se zde žalobce vyjadřuje k dalším důvodům vyloučení, ke kterým se nevyjádřil v žalobě.
82. K tomu soud poukazuje na rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2019, č. j. 2 As 105/2019-39: „Řízení před správními soudy je totiž ovládáno dispoziční a koncentrační zásadou, proto již v žalobě musí být uplatněny všechny důvody nezákonnosti napadeného správního rozhodnutí nebo všechny vady řízení, které jeho vydání předcházelo, a to ve lhůtě vymezené v § 72 odst. 1 ve spojení s § 71 odst. 2 s. ř. s. Soudní řád správní neumožňuje, aby žalobce vznášel nové námitky po uplynutí lhůty pro podání žaloby (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 AfS 25/2004-69, ze dne 17. 12. 2007, č. j. 2 AfS 57/2007-92, ze dne 16. 9. 2008, č. j. 8 AfS 91/2007-407, nebo ze dne 16. 12. 2009, č. j. 6 A 72/2001-75). Také Ústavní soud potvrdil, že s ohledem na efektivnost soudního řízení zákonodárce koncentroval řízení před krajskými soudy tím, že stanovil lhůtu k podání správní žaloby v délce dvou měsíců, přičemž žalobce musí v uvedené lhůtě uplatnit veškeré žalobní body (viz nálezy ze dne 30. 3. 2009, sp. zn. IV. ÚS 2701/08, nebo ze dne 1. 12. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 17/09, odst. 39).“
83. Žalovaný správně ve svém vyjádření k replice uvádí, že žalobce v žalobě nenamítal hlavní důvod svého vyloučení z ŘSSD, na kterém Úřad postavil napadené rozhodnutí. Hlavním důvodem vyloučení žalobce je nedostatečná míra otevřenosti rozhraní API v jeho řešení. Žalobce v žalobě napadal toliko další důvody vyloučení, které žalovaný posoudil pouze nad rámec nutného. Žalovaný se zabýval dalšími důvody pouze proto, aby přezkoumal veškeré námitky. Žalobce replikou rozšiřuje žalobu o další žalobní body spočívající v argumentaci směřující zejména proti hlavnímu důvodu vyloučení z ŘSSD. Nejedná se však o argumenty, které by pouze upřesňovaly či rozvíjely námitky uvedené v žalobě.
84. Lhůta pro podání žaloby, v níž byl žalobce oprávněn vznášet nové žalobní body, však již uplynula. Dne 7. 8. 2023 bylo napadené rozhodnutí doručeno žalobci. Žaloba byla zdejšímu soudu doručena dne 21. 9. 2023, replika žalobce byla krajskému soudu doručena až dne 4. 12. 2023. Jelikož je soudní řízení ve správním soudnictví ovládáno zásadou koncentrace řízení, kdy účastník řízení může žalobní body uplatnit pouze ve lhůtě pro podání žaloby (viz rozsudek NSS rozsudku ze dne 19. 12. 2019 č. j. 2 As 105/2019-39), neměl a nemohl krajský soud k pozdě uplatněným žalobním bodům přihlížet, ledaže by se jednalo o

skutečnosti, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti; o tento případ se však v posuzované věci nejednalo.

85. Z tohoto důvodu se soud nebude vyjadřovat k námitkám týkajícím se dalších důvodů vyloučení, které žalobce neuvedl již ve své žalobě. Krajský soud se tedy dále vyjádří toliko k rozšíření žalobních bodů.

Rozšířené žalobní body

86. K neoprávněné výtce absence dalších specifických funkcí žalobce poukazuje na tendenční argumentaci žalovaného, že v rozkladu žalobce údajně neuvedl, které další funkce řešení obsahuje. Pokud by žalobce nic nespécifikoval, je nepřipustné aprobovat důvody vyloučení, která zadavatel neumí prokázat. Zadavatel se neptal na ty funkcionality, které zmiňuje v rozhodnutí o vyloučení (skriptování, uživatelský reporting ani chatboty). Zadavatel nevěděl, jestli to žalobce nabízí či nikoliv – nemohl uzavřít, že to žalobce nenabízí a vyloučit jej.
87. Jak bylo uvedeno výše, zadavatel měl v zadávacích podmínkách uveden v bodě 1.5 zadávací dokumentace požadavek na další specifické funkce pro automatizaci digitalizace a individualizaci agend samotnými uživateli. Jelikož žalobce nabízené funkce neprezentoval, nemohl zadavatel očekávat, že žalobce disponuje dostatečnými zkušenostmi. Žalovaný ve svém vyjádření k replice příhodně uvedl, že zadavatel se žalobcem diskutoval o nalezení vhodného řešení a až s přihlédnutím ke všemu, co zaznělo na jednáních, vyhodnotil, že řešení žalobce není pro zadavatele vhodné. Zadavatel předložený architektonický návrh žalobce bez dalších jednání nevzal jako finální řešení, z čehož je pak zřejmé, že není pravdivé tvrzení žalobce, že by zadavatel nereflektoval určitá vylepšení řešení žalobce. Pokud z jednání soutěžního dialogu vyšly nejisté závěry ohledně budoucího vývoje řešení žalobce, tak nelze po zadavateli požadovat, aby dále se žalobcem o těchto nejistotách jednal, obzvlášť za situace, kdy mu není schopen říci časový odhad tohoto vývoje. S názorem žalovaného se krajský soud ztotožnil.
88. Lze souhlasit s názorem žalovaného, že ani z přípravy ŘSSD, ani z průběhu jednání soutěžního dialogu nevyplývá, že by zadavatel měl averzi vůči stávajícímu řešení. Z jednání ŘSSD je zřejmé, že zadavatel potřebuje místo stávajícího zastaralého systému systém nový, a to s větší mírou otevřenosti API, jak také uvedl zadavatel ve svých vyjádřeních. Na této potřebě zadavatele není nic neobvyklého, oblast IT je dynamický progres, v němž se potřeby zadavatelů od progresu odvíjí.
89. Krajský soud tak uzavírá, že žalobci se nepodařilo v průběhu správního řízení vyvrátit tvrzení zadavatele, že jeho řešení nesplňuje potřeby zadavatele, které tento v rámci ŘSSD definoval.

K vyjádření žalobce před jednáním stran aktuálního skutkového stavu

90. K dalšímu vyjádření žalobce v rámci přípisu ze dne 23. 6. 2025 soud uvádí, že vyjádřením ohledně otevřenosti API a vyloučením pro nedostatečnou zkušenost s provozováním řešení v cloudu se soud nebude zabývat, neboť, jak již uvedl výše, tyto nebyly žalobcem uplatněny jako námitky v rámci lhůty pro podání žaloby, nýbrž až po jejím uplynutí.
91. K vyjádřením žalobce ohledně výtky omezení na úrovni frontendu a využívání tlustých klientů a výtky absence řešení pro mobilní zařízení a k vyjádření ohledně absence dalších specifických funkcí odkazuje soud na své odůvodnění výše.

92. Soud pouze dodává, že stejně jako žalovaný, posuzoval skutkový stav, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Nelze tedy přihlídnout k tomu, že nyní již žalobce určitými požadavky zadavatele disponuje. K tomuto je však nutno zopakovat, že i kdyby tyto požadavky žalobce splňoval, hlavním důvodem vyloučení byla nedostatečná míra otevřenosti rozhraní API, k čemuž žalobce uplatnil námitku opožděně. S ohledem na uvedené tak nelze žalobci přisvědčit, že by ŘSSD nebylo provedeno v souladu se ZZVZ.

K vyjádření osoby zúčastněné na řízení

93. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření popsala veřejnou zakázku a vyjádřila se k procesním úkonům žalobce. Dle MU žalobce využívá všechny procesní nástroje k udržení stávajícího smluvního vztahu a dává soudu ke zvážení, zda zjevné procesní obstrukce, kdy žalobce opakovaně učiní procesní jednání a poté ho doplňuje, nehraničí se zneužitím práva.
94. Soud rozumí tomu, že pro zadavatele může být množství procesních kroků žalobce zatěžující. Nicméně, žalobce má zákonné právo se procesně bránit. V tomto kontextu soud neshledává, že by šlo o zneužití práva, přestože žalobce využívá mnoho procesních kroků. Postup žalobce tak nepřekračuje hranice společenské únosnosti výkonu subjektivních práv. Je důležité respektovat právo žalobce na procesní a soudní obranu, které je součástí regulovaného procesu.
95. MU spatřuje zřejmou křivdu či rozpor se základními zásadami právního řádu v omezení smluvní volnosti v rámci zadávacího řízení nad míru stanovenou legislativním rámcem. Jak sám zadavatel uvedl, proces zadávacího řízení je významně regulovaný, tudíž je nutno podstoupit určitá omezení, která tento proces skýtá. Dle soudu k zadavatelem tvrzeným skutečnostem tak nedošlo.
96. Krajský soud však musí zadavateli přisvědčit v tom, že z ničeho neplyne, že by měl preferované řešení, a že hlavním cílem výběrového řízení je výměna stávajícího systému. S ohledem na skutečnosti vyplývající ze spisového materiálu lze souhlasit s tím, že v rámci výběrového řízení měl žalobce rovné postavení ve vztahu k ostatním dodavatelům a MU s žalobcem jednala stejně jako s ostatními účastníky, a v souladu s právní úpravou jej z výběrového řízení vyloučila. Tvrzení žalobce, že by měl velkou šanci na podání nejvhodnější nabídky, je subjektivním hodnocením žalobce, které však nemůže založit protiprávnost tohoto postupu.
97. Urgentnost potřeby výměny informačního systému není pro souzenou věc relevantní, stejně jako cena poptávaného systému, neboť v řešené věci jde o vyloučení žalobce na základě nesplnění podmínek zadávacího řízení.
98. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že správní orgány postupovaly správně, pokud aprobovaly závěr zadavatele o vyloučení žalobce ze zadávacího řízení.

XIII. Závěr a náklady řízení

99. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
100. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad

rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, pročez mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

101. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádné povinnosti, a proto jí náhradu nákladů řízení nepřiznal (§60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. června 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu

